

**Robotnícka telovýchovná jednota založená v obci
už v roku 1921**

Bohatá a úspešná činnosť TJ Družstevník

Telovýchova a šport už po desaťročia zaberá významné miesto v živote občanov Ružindola. Možno povedať, že telovýchova sa stala dôležitou súčasťou výchovnospoločenského života občanov. Toto miesto jej určil aj XIV. zjazd KSČ, ktorý v správe a uznesení náležite vyzdvihol význam masovej telovýchovy a športu pre zdravie pracujúcich. Treba hneď dodať, že ešte nikdy nemala masová telesná výchova a šport aj na dedine také priaznivé podmienky rozvoja, ako jej dnes vytvára naša socialistická spoločnosť pod vedením KSČ.

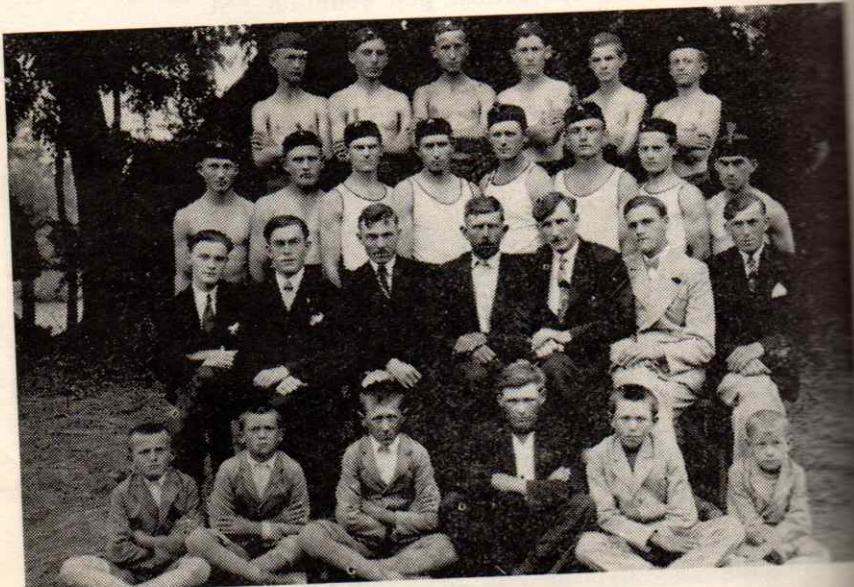
Vráťme sa o niekoľko desaťročí dozadu, do čias, keď masová telesná výchova zapúštala prvé koriency v našej obci. Je príznačné, že vznik masovej telesnej výchovy u nás je priamo spájaný s robotníckym hnutím mládeže. Mladí robotníci z obce, ktorí pracovali v bývalom Coburgu (teraz TAZ), v Cukrovare a v iných fabrikách, nadobudli určité skúsenosti pri zakladaní a činnosti telovýchovných jednot a športových oddielov v závodoch. Podľa vzoru z fabrič v roku 1921 založili v Ružindole I. Robotnícku telovýchovnú jednotu. V RTJ, ktorá patrila medzi prvé v bývalom Trnavskom okrese, členská základňa sa skladala najmä z mladých robotníkov a z vojakov, ktorí sa vrátili zo základnej vojenskej služby. Niektorí ružindolskí chlapci boli poddôstojníkmi a dobre ovládali základy športovej gymnastiky a poradové cvičenia. Títo sa stali cvičiteľmi. Nacvičovali žiakov, dorastencov a mužov. Robotnícka telovýchovná jednota mala v tom období (v rokoch 1921 až 1924) vyše 70 členov, všetko mladých ľudí. Cvičilo sa pri cintoríne, na stavebných pozemkoch, kde dnes stoja rodinné domy Rudolfa Šalgoviča a Jána Zelníka. Naša RTJ vyvíjala 2—3 roky bohatú činnosť. Starší členovia RTJ sa oženili, odišli za zamestnaním do iných miest a činnosť našej RTJ sa na niekoľko rokov

prerušila. Mladým ľuďom však telovýchova prirástla k srdcu, prešli do RTJ v Trnave, kde v bývalej „Strelnici“ sa konali všeobecné cvičenia.

V júli 1927 sa činnosť RTJ v Ružindole obnovila. Spočiatku mala 12 dorastencov a 15 dospelých členov. Za starostu RTJ bol zvolený Pavol Mihálek, funkciu tajomníka vykonával Fridolín Moncman, podpredsedom RTJ sa stal Jozef Šalgovič, vychovávateľom Štefan Šalgovič a pokladníkom František Šalgovič. Naša RTJ mala i knihovníka. Touto funkciou bol poverený Štefan Šalgovič-Adelinko. Funkciu náčelníka RTJ zastával Pavol Blažo, jeho zástupcom bol Rudolf Hečko, divadelným režisérom František Šalgovič.

V RTJ neskôr vznikol aj futbalový oddiel so 17 členmi. Varietetu netreba osobitne zdôrazňovať, že futbal sa aj v našej obci teší veľkej obľube a záujmu občanov.

V roku 1927 Ružindol vo futbale reprezentovali títo chlapci: brankári boli Miklós Novosedlík z Trnavy, Pavol Bartošovič a Jozef Šalgovič, ďalšími hráčmi: František Tibenský, František Moncman, Ferdinand Meštan, Fridolín Moncman, Vít Török, Pavol Mihálek, Jozef Fittoš, František Šalgovič, Viliam Schneider.

PRVÍ FUNKCIONÁRI A CVIČENCI (seniori, dorastenci a žiaci) našej Ružindolskej telovýchovnej jednoty. (Snímka z roku 1929.).

Michal Schneider, Jozef Šotník ml., Jozef Šotník st., Štefan Šotník, František Habala, Štefan Habala, Alojz Herchl a ďalší.

Na podmienky a tréningové možnosti futbalistov, ako aj na celkový futbalový život v obci sa zachovali v pamäti niektorých ružindolských futbalových reprezentantov nezabudnuteľné spomienky. Niektoré z nich prinášame:

„Futbalové ihrisko naša obec v prvých rokoch kráľovania futbalu nemala. „Tréningy“ sa konali na „Hornej pažili“, v mestach, kde dnes stojia obytné domy, od domu P. Borika po dom R. Hečku. Keď začala na týchto obecných priestoroch — lúkach vyrastať tráva, ríchtár nás z „ihriska“ vyhnal, lebo trávnik bol majetkom obce. Futbalové zápasy sme hrávali na cudzích ihriskách, najmä v Budmericiach, Cíferi, Modre, Kráľovej, Modranke, v B. Kostole a v iných obciach. Na zápasy naši chlapci chodili pešo alebo na bicykloch.

Výbor RTJ požiadal obecné zastupiteľstvo o pridelenie pozemku v priestoroch starej tehelne, ktorý sme chceli upraviť na futbalové ihrisko. Keď našu žiadosť obecné zastupiteľstvo schválilo, s veľkou chuťou sme pracovali na vybudovaní ihriska. Brigády sme mávali často až do noci. Veď mal vlastné futbalové ihrisko, to bol sen všetkých ružindolských chlapcov-futbalistov. Ihrisko sme teda vybudovali. Bolo však malé, miniatúrne, lebo pri silnejšej strele loptu sme lovili v potoku alebo v hustej barine rybníka. Neskôr sme sa prestahovali do novej tehelne, kde ihrisko bolo väčšie, ale priamo uprostred neho, ako na potvoru, bola — studňa. Hlavné však bolo, že chuť do futbalu bola nezdolná, trénovalo a hralo sa ostošest.

Sportové stredisko — Klubovňa RTJ bola v bývalom hostinci Jána Petreniča. Tu sa nacvičovali aj prostné dorastencov i seniorov a v zimnom období divadelný krúžok RTJ tu hrával divadelné hry. Určitý čas na tieto podujatia sa používal aj dom č. 29, kde býval v podnájmje s. Moncman. Z hostinca Jána Petreniča sme sa museli prestahovať do hostinca Štefana Krajčoviča, ktorý sme prebudovali, aby vyhovoval potrebám RTJ. Divadelný krúžok spočiatku nacvičoval divadelné hry v bývalom hostinci vojnového invalida Martina Jurišiča.“

Z celkovej činnosti RTJ vidno, že i napriek veľmi skromným podmienkam a možnostiam jej aktivita bola všestranná a bohatá. V RTJ bol činný aj cyklistický oddiel, ktorý ju reprezentoval na slávnostiah, rôznych pretekoch, ba zúčastnil sa aj na Viedenskej olympiáde. Bilancujúc telovýchovnú a kultúrno-spoločenskú činnosť spomínaného obdobia, môžeme Robotnícku telovýchovnú

jednotu v Ružindole klášť za žiarivý vzor našej mládeži, chlapcom a dievčatám, najmä čo sa týka húževnatosti, vytrvalosti, kolektívneho povedomia aj lásky k rodnej obci.

Bohatú a cieľavedomú činnosť RTJ v roku 1938 likvidovala Hlinkova garda, ktorá zhabala i prostriedky RTJ a ju rozpustila.

Obdobie tzv. slovenského štátu ľažko doňahlo na telovýchovný a športový život v obci. Veľkú zásluhu na udržiavaní športového ducha, povedomej telovýchovnej činnosti RTJ v obci mali mladí robotníci, ktorí pracovali v trnavských závodoch.

Po oslobodení našej obce a vlasti slávnou Červenou armádou začala sa písat nová, radostná a bohatá kapitola aj v oblasti telovýchovy a športu v Ružindole. Za účinnej a priamej pomoci Slovenského zväzu mládeže, v čele ktorého stáli Alojz Schneider, Alojz Blažo, Jozef Blažo, František Mihálek, František Suchán a iní, činnosť telovýchovnej jednoty v obci sa začala sľubne a prudko ožívať. V roku 1950 vo futbalovom oddiele TJ si veľmi obetavo počínali funkcionári TJ, ktorí boli súčasne aj výkonní športovci, ako napr. prof. František Majerník, Jozef Martinkovič, Pavol Jánošík, Jozef Blažo, Milan Krajčovič, František Mihálek a ďalší.

V období päťdesiatych rokov našu obec reprezentovali títo fut-

PRVÁ FUTBALOVÁ JEDENĀSTKA našej obce.

balisti: Eduard Šalgovič, Viliam Hečko, Viliam Moncman, Justín Schneider, Róbert Hafrovič, Otto Moncman, Miloš Šalgovič, Miroslav Čambal, Ján Hafrovič, Štefan Augustín a Jozef Paldan. Trénerom mužstva bol Jozef Blažo.

V rokoch 1956—59 sa organizoval v TJ aj dorast, jednota získala širokú základňu mladých, talentovaných futbalistov. Pod vedením Jána Kyselcu, profesora Františka Majerníka a Jozefa Blažu sa vybudovalo nové, kvalitné futbalové mužstvo. Z tohto obdobia (roky 1954—60) treba spomenúť a oceniť aj činnosť významných miestnych mládežníckych funkcionárov, ktorí súčasne boli aj aktívni športovci, ako napr. Jozef Drahoš (v súčasnosti vykonáva funkciu tajomníka OV KSS), Otto Moncman a iní.

Pavol
BORIK,
predseda
TJ Družstevník

výkonnosti ružindolských futbalistov. Vďaka patrí aj celému vedeniu JRD na čele s predsedom Františkom Suchánom, ktoré pravidelne a výdatne pomáhalo TJ po materiálnej i hospodárnej stránke. Aj MNV s predsedom Jozefom Blažom všemožne pomáha našim športovcom.

Pravda, nestačila len materiálna pomoc TJ. Bolo potrebné prebudovať, doplniť naše futbalové mužstvo kvalitnými hráčmi. Snaha bola korunovaná úspechom. Našej TJ Družstevník sa podarilo znova získať do mužstva bývalých hráčov TJ Augustína Moncmana z Lokomotívy Leopoldov a Petra Schifera z B-mužstva Spartaka Trnava. K aktívному futbalu sa vrátili Vladislav Krupanský a Miloš Domorák. Títo a ďalší hráči sa stali oporami mužstva. Podstatne lepšie výsledky zaistili nášmu mužstvu postup do III. triedy okresu. Postup do III. triedy, skupiny ZÁPAD a veľmi dobré umiest-

Po úrodných futbalových rokoch prišli aj roky chudobnejšie. TJ Družstevník Ružindol prežíval najmä v rokoch 1970—71 ťažkú futbalovú krízu. Chlapci prehrali niekoľko zápasov na domácej pôde a po jesennej časti sa ocitli až na 9. mieste vo IV. tr. okr. Trnava, čo zdáleka nezodpovedalo možnostiam a futbalovej tradícii našej obce. Bol najvyšší čas zaviesť radikálne opatrenia na zlepšenie situácie vo futbalovom oddiele. Na výročnej členskej schôdzke TJ Družstevník bolo schválené nové vedenie TJ, v ktorom boli Jaroslav Čakko, Jozef Borik, Jozef Konečný, Pavol Borik a iní. Noví funkcionári sa veľmi svedomite a zodpovedne starali o zlepšenie

FUTBALOVÁ JEDENÁSTKA z roku 1954 (na obrázku chýba J. Paldan).

nenie v tabuľke si naši hráči vybojovali pod vedením bývalého dlhoročného úspešného futbalistu našej TJ Michala Šimončiča a terajšieho trénera mužstva Jozefa Schiffera.

Naša TJ Družstevník spolu s MNV a so zložkami NF, v spoločnosti a z poverenia Komisie pre dedinskú TV — OV STO v Trnave dôstojne oslavili 50. výročie založenia KSC a RTJ v obci. Usporiadali sme veľmi vydarený I. ročník športových hier na počesť 50. výročia založenia KSC a RTJ v dňoch 7. a 8. augusta 1971. Športové a kultúrno-spoločenské slávnosti sa uskutočnili na ihrisku a v sále kultúrno-domu. Všetci víťazi boli odmenení diplomami a vecnými cenami, ktoré venovala TJ Družstevník Ružindol a riaditeľstvo ZDŠ.

Naši futbalisti a ďalší ružindolskí športovci môžu plne využiť pekný športový areál, ktorý si vybudovali za pomoci ZO KSC, MNV a JRD a za pomoci spoločenských a záujmových organizácií ZDŠ, kde vyrastajú nielen dobrí futbalisti, ale i ľahkí atléti. Niektorí žiakmi ZDŠ sa prejavuje záujem aj o iné druhy športu. Dozviete

práca TJ Družstevník so žiakmi ZDŠ, ako aj s dorastencami dáva záruku, že sa šport v našej obci bude i ďalej rozvíjať na širokej masovej základni.

Za dennodennú starostlivosť, ktorú preukazujú ZO KSS, vedenie MNV a JRD, — príkladne plniac úlohy XIV. zjazdu KSČ a júlové stranícke pléna v oblasti starostlivosti o mládež —, ružindolskí športovci sa chcú odvdačiť aktívnej pomocou pri skrášľovaní a zvelaďovaní našej obce, ako aj účinnou pomocou nášmu družstvu pri špičkových poľných prácach.

V jubilejnom roku družstva (1974) reprezentovali našu TJ pod vedením trénera Jozefa Schiffera títo futbalisti: Miloš Domorák, Jaroslav Cako, Jaroslav Hrčka, Rastislav Martinkovič, Jozef Schiffer, Jozef Straténý, Milan Krkoš, Stanislav Martinkovič, Augustín Moncman, Gabriel Dubec, Jozef Turoň, Jozef Pavelka, Michal Počáč, Milan Greguška, Jaroslav Lovecký a Jaroslav Bachratý. Trénerom dorastencov je Milan Greguška. Vedúcim mužstva Jozef Borik.

(Pri spracovaní tejto kapitoly autori použili niektoré cenné informácie a písomný materiál z osobných archívov s. Fridolína Moncmana a s. Františka Šalgoviča. V tejto kapitole sú spracované aj niektoré materiály z publikácie, ktorú vydala TJ Družstevník k 50. výročiu založenia KSČ a RTJ v obci.)

FUTBALOVÍ REPREZENTANTI našej obce, ktorí si v ročníku 1973/74 vybojovali postup do OKRESNEJ SÚŤAŽE.

JEDEŇTA, zváž pochopospodarských a lesných robotníkov, tak-
VEJ ZAKLADNI ORGANIZOVANÁ ROBOTNICKA TĚLOVÝCHOVNA
• UŽ V ROKU 1934 BOLA V NASEJ OBCI POMERNE NA MASO-

dost) bol totiž iba dievčatá. všetci potomkovia Pačaya (a mal ich verejnosťou podpisal. Z trnavských zlatiek vásak napokon zmluvu nahľakali na Ružindolskou drábov. Pačay nechal časťa náhľakal na Ružindolskú rozčleniť vásak o predaj Ľeskej nechceli ani počut. Od sklamania rozčleniť vásak a rozhodol Trnavskému mestskému drábovu. Trnavskí mestskí Pačai si pre istotu zavolali „Horňa vyčhor“. Trnavskí mestskí Pačai si pre istotu zavolali ružindolského chotára (na miestu, kde v súčasnosti leží hľadávaný). Hned na to prišiel ružindolský prirodzenej na medzúružindolského chotára zlatky obmákkili. Dali ťubu, že presvedčí prirodzenej, pokial ich bude novomazzel Pačay mať, vypľačať ročné desiat, pokial ich bude novomazzel Pačay mať, vypľačať ročné trnavské meststvovia kázdemu ľeho synovi, hoci by ich mal aj prirodzenej mu, že ked nakloní prirodzenej k predaj Ľeske, bude vásak trnavského Pačai „spracovať“ ružindolského chotára Pačaya. hali a les zostavila vo vlastníctve obce. Príblizne v roku 1840 príslušenstvo. Nasí prededovia nechceli lesk predať. Roky sa mimo modlitkali, zobralovali, ba i vyhrázať sa ružindolskym občenagm daramiči trnavskí Pačai, akú-takú obzivu a skryšu. No po posostinom zimnom období, ktorá v hustinách lesa násila, násilie v ne-ma pre bohatú zver, ktorá v hustinách lesa násila, násilie v ne-parne. Tentotu hustý lesk lákal trnavských mestských Pačanov na jeseň cez terajši Medziháj a končil az na pravom brehu potoka obce cez terajši Medziháj a končil az na pravom brehu potoka na ružindolský lesk, ktorý sa rozprestieral od východnej časti mestského Pačai už do počiatku 19. storočia mal veľký „záluisk“.

• Z JUDASSKÝCH ZLATIEK NEBOLO NIC, ALEBO ... AKO SA TRNAVSKI PAČAI ZMOCNILI RUŽINDOLSKÉHO LESKA, TRNAVSKI

infarkt, jednalo občana zabilo a zomrel i dve novorodeniatka. zomrel na plienky katar, jeden na rakovinu, triaža na srdečový bu 7 obyvatelov, jeden na otrávu krví, jeden na TBC, jeden občan bolo 12 manželských parov (z toho bol jeden vdovec a jeden rozvedený). V tom istom roku zomrelo celkovo 17 osôb. Pre starostlivo 36 detí, z toho bolo 22 chlapcov a 14 dievčat. Zosobášených dilo 36 zaznamenala tetto zaujímavé údaje: V roku 1936 sa narodilo 36 detí, z toho bolo 22 chlapcov a 14 dievčat. Zosobášených

stačala sa robiťa svojpomocne, za príkladnej brigaďnickej pomoci občanov.